

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/128/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822010391
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2023:6822010391.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanej Q.. V. R. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. februára 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaná: Q.. V. R., T.. R.
N.. XX. XX. XXXX M. T., C. A. C.Š. XXXX/XX, T.,

je vinná, že

dňa XX. XX. XXXX o XX.XX hod., potom čo požila alkoholické nápoje, viedla svoje osobné motorové vozidlo zn. Hyundai Tuscon, ev. č. T., čiernej farby, po ceste II. triedy č. XXX v meste T., po ul. V.. T.. Š. v smere na obec V. R., kde pred odbočením na čerpaciu stanicu Slovnaft bola zastavená a kontrolovaná hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, pri ktorej sa podrobila dychovej skúške analyzátorom dychu ALCOTEST 7410, výr. č. ARTM-0087, ktorý jej o 22.32 hod. nameral 0,73 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu a to napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/107/2021 zo dňa 27. 10. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 10. 2021, bola za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona uznaná vinnou, za čo jej bol uložený peňažný trest v sume 1 000,- € a pre prípad zmarenia tohto trestu jej bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 12 mesiacov,

teda

vykonávala v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdená,

tým spáchala

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á

podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určuje skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona ukladá obžalovanej aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 67 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona ukladá obžalovanej ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca následne podal dňa 05.12.2022 obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 187/22/6608-24 na Q.. V. R. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v podanej obžalobe.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku, pričom na všetky otázky, ktoré jej súd položil v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedala zhodne „áno“. Následne súd po návrhu procesných strán podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná, pričom dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná priznala k spáchaniu skutku, sa nevykonalo a súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom liečení.

Zo znaleckého posudku č. 35/2022 od MUDr. Zuzany Krajňákovej, znalkyne v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, súd zistil, že znalecky nebolo možné jednoznačne u obžalovanej preukázať závislosť na alkohole ani odpovedať na otázku, či v čase spáchania skutku trpela závislosťou na alkohole avšak v súvislosti s opakovaným trestným činom spáchaným pod vplyvom alkoholu odporučila zväziť ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Z rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu ODI v Revúcej sp. zn. OR PZ-RA-OPDP62-145-001/2022-R zo dňa 20.07.2022 vyplýva, že vodičský preukaz č. RV-00420-06 ktorého držiteľom je Q.. V. R., ktorý jej bol zadržaný dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX hod. jej nebol vrátený, pretože za skutok možno uložiť trest zákazu činností.

Z evidenčnej karty vodiča súd zistil, že obžalovaná má dovedna 1 záznam o priestupku za prekročenie rýchlosti a v minulosti jej bol zadržaný vodičský preukaz a tunajším súdom uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 12 mesiacov, pričom vodičský preukaz jej bol vrátený dňa 02.11.2021.

Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 2T/107/2021 zo dňa 27.10.2021, právoplatným toho istého dňa súd zistil, že obžalovaná bola odsúdená pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený peňažný trest v sume 1000 Eur, ako aj trest zákazu činností viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 12 mesiacov.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaná v minulosti už bola súdne trestaná, a to rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/107/2021, za skutok tak ako je uvedené vyššie. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaná má vykázané dva priestupky, oba na úseku cestnej dopravy, jedenkrát za prekročenie rýchlosti zo dňa 13.11.2021 a jedenkrát za dopravnú nehodu zo dňa 22.01.2021.

Z predložených lekárskeho správ súd zistil, že matka obžalovanej je sobou so zdravotne ťažkým postihnutím a pravidelne navštevuje nemocnice v K., T. a kúpele C. C., Š.. Z dohody o vykonaní práce súd zistil, že obžalovaná je momentálne zamestnaná v spoločnosti S&S Plus s.r.o. ako pomocný predajca s miestom výkonu práce v T..

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení

podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie ohľadne ukladania trestu zistil u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to, že obžalovaná sa priznala k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe a skutok oľutovala. Súd u obžalovanej nezistil existenciu žiadnych priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona, resp. na predchádzajúce odsúdenie súd neprihliadal, nakoľko už je zohľadnené v kvalifikácii skutku. Súd teda u obžalovanej konštatuje prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, čo podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona má za následok zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom za kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, zákon určuje trest odňatia slobody rozpätí 0 až 2 rok. Vzhľadom na opätovné spáchanie druhovo rovnakého prečinu ako aj možný následok, spoločenskú nebezpečnosť ako aj na osobu obžalovanej, súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný, pričom jej za tento trest za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ podmienične odložil a zároveň jej určil skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Nakoľko súd odsudzuje obžalovanú za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustila ako vodička dopravného prostriedku, ktorá už bola za takýto trestný čin odsúdená, uložil jej aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, a to na dobu 67 mesiacov (5 rokov 7 mesiacov), t. j. v hornej polovici trestnej sadzby v súlade s § 61 ods. 3 Tr. zákona, pričom na uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 nemá vplyv ani zahľadanie predchádzajúceho odsúdenia.

V tejto súvislosti súd vzhľadom na argumentáciu obžalovanej v záverečnej reči uvádza, že nijako nespochybňuje skutočnosť, že obžalovaná sa od začiatku trestného konania priznávala k spáchaniu skutku a bola ochotná aj uzavrieť dohodu s prokurátorom (aj keď ju pred súdom napokon odmietla) a na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie viny podľa § 257 Tr. poriadku. Vo vzťahu k návrhu obžalovanej na mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, súd nemal za to, že boli splnené podmienky na aplikáciu tohto ustanovenia. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na judikát R 44/2017, z ktorého vyplýva, že analógia ustanovení Trestného zákona je prípustná, ak je v prospech páchatela a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Pri analogickej aplikácii § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona na tento prípad je však potrebné poukázať na znenie § 39 ods. 4 Tr. zákona, ktorý sa následne vzťahuje na prípady v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, kedy môže súd uložiť trest znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zo znenia predmetného ustanovenia však jednoznačne vyplýva, že takto znížiť možno len trest odňatia slobody a na iné druhy trestov nie je možné § 39 ods. 4 Tr. zákona použiť. Na základe vyššie uvedeného je teda možné konštatovať, že mimoriadne znížiť trest zákazu činnosti je možné len postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. poriadku. Na tomto mieste však súd konštatuje, že na strane obžalovanej nezistil také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona, resp. na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že uložený trest zákazu činnosti bol pre obžalovanú neprimerane prísny. Trest zákazu činnosti vo výmere 67 mesiacov sa môže zdať prísny, hlavne ak súd berie do úvahy skutočnosť, že obžalovaná pracuje mimo miesta trvalého pobytu a jej matka je odkázaná na prevoz na vyšetrenia do vzdialených nemocníc, obžalovaná však sama svojím opakovaným protiprávnym konaním zapríčinila to, že súd musel pristúpiť k ukladaniu trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona. Obžalovaná opätovne sadla za volant pod vplyvom alkoholu a opätovne ohrozila život a zdravie ľudí, nakoľko nebola spôsobilá plnohodnotne bezpečnej jazdy. Navyše, ak by aj súd mimoriadne znížil trest zákazu činnosti pod dolnú hranicu, na obžalovanou navrhovanú dobu 3 rokov 3 mesiacov, bez možnosti žiadať podmieničné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, by ani takto znížený trest aktuálnu rodinnú a zárobkovú situáciu obžalovanej nijako neriešil.

Navyše je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaná ako bývalá vyšetrovatelka policajného zboru bola dostatočne erudovaná osobou v trestnom práve a mala si byť dostatočne vedomá následkov svojho konania aj z hľadiska trestného postihu za uvedený skutok, a to aj hlavne s poukazom na opakované spáchanie trestného činu.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval uložené tresty za dostatočné zodpovedajúce zákonu ako aj prvkom individuálnej ako aj generálnej prevencie a uložený trest zákazu činnosti ochráni spoločnosť pred obžalovanou tým, že jej po dlhšiu dobu zabráni v jazde autom pod vplyvom alkoholu.

Súd podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona uložil obžalovanej aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie, nakoľko sa opakovane dopustila spáchania skutku pod vplyvom návykovej látky. Súd bral do úvahy skutočnosť, že znalkyňa u obžalovanej nekonštatovala závislosť na alkohole, a preto len odporúčala ambulantné protialkoholické liečenie, ale súd bral do úvahy aj okolnosti prípadu, kedy sa obžalovaná opätovne dopustila spáchania totožného skutku, kedy šoférovala pod vplyvom alkoholu, pričom v zmysle údajov uvedených v znaleckom posudku bola obžalovaná v čase spáchania skutku intoxikovaná alkoholom stredne ťažkého stupňa (výsledok merania 0,73 mg/l alkoholu), kedy psychomotorika je už výrazne narušená. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj skutočnosť, že obžalovaná má právnické vzdelanie a dlhé roky pracovala ako vyšetrovatelka policajného zboru (bola si veľmi dobre vedomá možných následkov jej opakovaného konania) a napriek tomu opakovane viedla motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, je v tomto prípade dôvodné predpokladať, že obžalovaná má určité problémy s užívaním alkoholu, ktoré zjavne nie je schopná z dlhodobého hľadiska odstrániť sama, preto má súd za to, že je aj v jej záujme a na jej prospech, aby sa podrobila ochrannému ambulatnému protialkoholickému liečeniu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.